

त्वात् ! श्रौञ्चे वक्ते शब्दरत्ना० स्त्रियां ङीप् ।
कालीची स्त्री काल्या यमभगिन्या चीयते ङ-ची-वा०
आधारे ङ गौरा० ङीप् । यमविचारभूमौ त्रिका० ।
कालीतनय पुंस्त्री० कालीमितः प्राप्तेनयः प्रापयं यस्य ।
महिषे हेमच० स्त्रियां ङीप् । महिषस्य काल्यै वलि-
दानार्थं नीयमानत्वात्तथात्वम् । [चन्दने शब्दच० ।
कालीय न० कालस्थाने भवम् “वृद्धाच्छः” पा० ङ । कृष्ण-
कालीयक न० कालीयमिव कायति-कै-क । कालानुसार्ये
सुगन्धिकार्ये (कलम्बक) अमरः ।

कालीय पु० कालयाअपरत्यम् ढक् । १ दैत्यभेदे, कालकेये, कलायै
१७८६४० दर्शितरक्तधारिण्यै हितं ढक् । २ यकृति
कं सुखमालेयमादेयं यस्मात् । ३ कालचन्द्रे न० “आश्या-
नकालेयकलाङ्गरागाम्” कुमा० । कलिना दृष्टे मास
ढक् । ४ कलिदृष्टे सामभेदे तच्च माध्यन्दिनसयने सप्तमं
सूक्तमधिष्ठाय गेयम् । तत्प्रकारं जहगाने दृश्यः
कालीयक पुंस्त्री० कालये विरोधाय साधु कलि+ढक् संज्ञायां
क । १ कुक्कुरे तस्थान्योन्यविरोधित्वात् तथात्वम् स्त्रियां
ङीप् । कालेय+स्वार्थे संज्ञायां वा क । २ कालीयचन्द्रे
“मधुकरङ्गलकलङ्गकालीकृततालेयककुसुमकुटम्बेषु” काद० ।
३ हरिद्रायां पु० ४ दारुहरिद्रायां न० राजनि० । तत्रार्थे
पु० शब्दर० ।

कालेश पु० इत० । १ सूर्ये तस्य स्वगत्या कालप्रवर्त्तकत्वात्
तथात्वम् । २ शिवे च । ३ मकारवर्षे । “विष्णुरीश-
स्ततोहान्तः कालेशः प्रथिवी ततः” श्रीविद्वान्बोद्धारे
“कालेशोमकारः” तन्त्रसा० । कालेश्वरादयोऽप्यत्र ।

कालोदक न० भारतप्रसिद्धे तीर्थभेदे । “कालोदकं नन्द-
कुण्डं तथा चोत्तरमानसम्” भा० आनु० ३८ अ० ।

काल्य पु० कल्पे विधौ भवः अण् । (काँचाहलुद्) कर्चुरे
शब्दर० । स्वार्थे क । तत्रार्थे अमरः ।

काल्पनिक नि० कल्पनायाः आगतः ङञ् । कल्पनाभवे कल्पिते,
२ आरोपिते, च । स्त्रियां ङीप् । “इति व्युत्पत्ति-
स्तु काल्पनिकी” ति०त० ।

काल्पसूत्रं त्रि० कल्पसूत्रं वेत्त्यधीते वा सूत्रान्तत्वात् ङकि
प्राप्ते “अकल्पादेः” इत्युक्तेः अण् । १ कल्पसूत्राभिन्ने
२ तदध्येतरि च स्त्रियां ङीप् । [विधानादौ ।

काल्पिक त्रि० कल्पयन्ते उक्तः ङञ् । वेदाङ्गकल्पयन्तोक्ते
काल्य न० कल्पमेव स्वार्थे अण् । १ प्रत्यये हेमच० । कालः-
प्राप्तेऽस्य यत् । २ प्राप्ताकाले शीतादौ त्रि० । काले भवः

दिगा० यत् । ३ कालभवे त्रि० तदन्तसमासे अकर्मधारये
उत्तरपदस्य आद्युदात्तता । ततोऽनडा० पाठान्तरे गोले
फक् । काल्यायन काल्यगोत्रापत्ये पु० स्त्री । [शब्दर० ।
काल्यक न० काले साधु यत् स्वार्थे क । कर्चुरे (काँचाहलुद्)
काल्या स्त्री कालः गर्भप्रहणकालः प्राप्तेऽस्याः यत् । प्राप्ते-
गर्भप्रहणयोग्यकालायाम् ऋतुमत्याम् अमरः “उपसर्था
काल्याप्रजने” पा० । [भावे ।

काल्याणक न० कल्याणस्य भावः मनोज्ञा० वुञ् । कल्याण-
काव न० कविदेवताऽस्य अण् ; कविदेवताके सामभेदे । तच्च
तृतीयसयने गेयार्थवपवमानान्तर्गतम् । “आभीप्रिया-
शीति” सूक्ते गेयम् । तत्प्रकारश्च जहगाने दर्शितः ।
कावचिक न० कवचिनां समूहः “ठञ् कवचिनश्च” पा० ठञ्
‘इनोलोपः । वर्म्मधारिणां समूहे ।

कावट पु० कर्वट+ष्टुषो० । कर्वटे हला० ।

कावषेय पु० यजुर्वेदवृत्तान्तर्गते तुराख्ये ऋषिभेदे । “काव-
षेयात्तु कावषेयः” शत० १०, ६, ५, ६, तुरोह कावषेयः
कारोत्यां देवेभ्योऽग्निं चिकीर्ष” तत्रैव ६, ५, २, १, ५,

कावाद पु० कुत्सितईषदा वादः कोः का । वाक्कलहे
शब्दचि० । [शैवाले ढणादिच्छले त्रिका० ।

कावार न० कं जलभावावृत्तोति आ+वृ-अण् उप०स० ।

कावी स्त्री कवेरियं षण्ज ततः शाङ्करि० स्त्रियां ङीन्
यलोपः । कविसम्बन्धिन्याम् स्त्रियाम् ।

काव्यक पुंस्त्री कुत्सितः ईषदा वृक इव । १ कुङ्कुटे २ चक्र-
वाके ३ पीतवर्षमस्तकपञ्चभेदे च भेदि० तेषां वृकतल्पेऽपि
ऋयुक्तत्वात् तथात्वम् । स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।

काविर न० कस्य सूर्यस्यैव ईषत्वैरमङ्गलस्य । १ कुङ्कुमे
जटा० । तस्य शिखाभिः सूर्यतुल्यरक्तत्वात् तथात्वम् ।

कावेरी स्त्री कस्य जलस्य वेरं शरीरं तस्येदमित्यण् ङीप् ।

१ सरिङ्गेदे । कुत्सितमपविलं वेरं यस्याः स्वाङ्गत्वात्
ङीप् । २ वे श्यायाम् ५ क० । ३ हरिद्रायाम् । “दृषद्दती
च कावेरी वङ्कुर्मुन्दाकिनी तथा” भा० आनु० १६५ अ० ।

“भारतीयुप्रतोया च कावेरी सुर्मुरा तथा”
भा० व० २२१ । “चन्द्रयशा ताम्रपर्णी अवटोदा कृतमाबा-
वेहा मसी कावेरी वेङ्गत्यादि भाग० ५, १६, १८,

भारतवर्षनदीकथने । सा च सहायः मलयान्देश
सानुसन्निहकपस्था तदेतत् रथौ वसिष्ठं तम् यथा

“गृहीतप्रतिपुङ्गव स धर्म्मविजयी नृपः । अयं महेन्द्र
नाथस्य जहार नह भेदिनीम् ; ततो वेलातटेनैव फल-